

ಗಂಭೀರವಾಗಿದೆ; ಅಧ್ಯಯನದನುಸಾರ, ಆಯುರ್ವೇದ ವೈದ್ಯರು ಆಧುನಿಕ ವೈದ್ಯರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕ ಔಷಧಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ, ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಚುಚ್ಚುಮದ್ದುಗಳು, ಪ್ರತಿಜೈವಿಕಗಳು, ಪಚನಾಂಗ ಸಂಬಂಧ ಔಷಧಗಳು, ವಿಟಮಿನ್‌ಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಅನುಚಿತವಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಔಷಧದಂಗಡಿಗಳವರು ಕೂಡ ವೈದ್ಯರ ಚೀಟಿಯಿಲ್ಲದೆಯೇ ತಾವೇ ವೈದ್ಯರಾಗಿ ಔಷಧಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ; ಶೇ. 4.5 ರಷ್ಟು ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ಹೀಗೆಯೇ ಮಾರಲಾಗುತ್ತಿದೆ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಶೇ. 9.0 ರಷ್ಟು ನೋವು ನಿವಾರಕಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅಂಗಡಿಗಳವರು ವೈದ್ಯರು ಬರೆದ ಔಷಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನೀಡದೆ ಅರೆಬರೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗೆ ಕಾರಣರಾಗುವುದೂ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಒಳರೋಗಿಗಳಾಗಿ ದಾಖಲಾಗಿರುವ ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ಚುಚ್ಚುಮದ್ದು, ದ್ರವ ಮರುಪೂರಣ ನೀಡದಿದ್ದರೆ ಆರೋಗ್ಯ ವಿಮೆಯನ್ನು ನೀಡಲಾಗದನ್ನುವ ನಿಯಮಗಳಿದ್ದು, ಅವುಗಳ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸುವಂತಿವೆ.

ಇಂತಹ ದುರ್ಬಳಕೆಯಿಂದ ಬಗೆಬಗೆಯ ಅಡ್ಡ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಂದಾಗಿ ಸಾವುಗಳ ಅಪಾಯವೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿವೆ; ಅಂದಾಜುಗಳಂತೆ ಶೇ. 3-12 ರಷ್ಟು ಒಳರೋಗಿ ದಾಖಲಾತಿಗಳಿಗೆ, ಹಾಗೂ ಶೇ. 0.13 ರಷ್ಟು ಸಾವುಗಳಿಗೆ ಔಷಧಗಳ ಅಡ್ಡ ಪರಿಣಾಮಗಳೇ ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿಜೈವಿಕಗಳ ಬೇಕಾಬಿಟ್ಟಿ ಬಳಕೆಯಿಂದ ಹಲವು ಸೂಕ್ಷ್ಮಾಣುಗಳು ಅವಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿರೋಧವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿವೆ, ಕ್ರಯ, ಮಲೇರಿಯಾ ಸೇರಿದಂತೆ ಕೆಲವು ಮಾರಣಾಂತಿಕ ಸೋಂಕುಗಳು ಹದ್ದು ಮೀರುವ ಅಪಾಯವೊದಗಿದೆ.

ಉದ್ದುದ್ದ ಮದ್ದಿನ ಪಟ್ಟಿ

ವೈದ್ಯರು ಔಷಧಗಳ ಉದ್ದುದ್ದ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಹಲವಾರು ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಔಷಧಗಳ ಯುಕ್ತ ಬಳಕೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ರೋಗವನ್ನು ನಿಖರವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿ, ಅದರ ಮೂಲ ಕಾರಣವನ್ನು ನಿವಾರಿಸಬಲ್ಲ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ನೀಡಬೇಕು. ಅನಿವಾರ್ಯ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಆ ರೋಗದ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಶಮನಗೊಳಿಸುವ ಔಷಧಗಳನ್ನೂ ನೀಡಬೇಕಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಲ ರೋಗಕ್ಕೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ನೀಡುವ ಬದಲಿಗೆ ಅದರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಶಮನಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಔಷಧಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ರಕ್ತಮೂತ್ರಾದಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ವ್ಯತ್ಯಯಗಳಿಗೆ ಮದ್ದು ಕೊಡುವುದು, ಔಷಧ ಕಂಪನಿಗಳ ಅಥವಾ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಆಡಳಿತಗಳ ಒತ್ತಡಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಅಥವಾ ಚಿಕಿತ್ಸಾರ್ಥಿಗಳ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ಋಷಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಔಷಧಗಳನ್ನು ನೀಡುವುದು ಕೂಡಾ ಸಾಮಾನ್ಯವೇ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಜ್ವರ, ಮೈಕ್ಕೆ ನೋವು, ತಲೆನೋವು ಉಂಟಾದಾಗ, ರೋಗಿಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, ರಕ್ತಮೂತ್ರಗಳ ಸರಳ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾಯಿತೆಂದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ಆ ರೋಗಿಯಲ್ಲಿ ಮಲೇರಿಯಾ ಪತ್ತೆಯಾದರೆ ಮಲೇರಿಯಾ ನಿರೋಧಕಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು. ಶ್ವಾಸಾಂಗ ಅಥವಾ ಮೂತ್ರಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಕ್ಟೀರಿಯಾ ಸೋಂಕು ದೃಢ ಪಟ್ಟರೆ ಸೂಕ್ತ ಪ್ರತಿ ಜೈವಿಕವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು. ಡೆಂಗಿ ಇತ್ಯಾದಿ ವೈರಾಣುಗಳ ಸೋಂಕಿಂದಾದರೆ ಯಾವ ಔಷಧವೂ ಬೇಕಾಗದು, ಗಂಭೀರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿವೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡಿಕೊಂಡರೆ ಸಾಕು. ಆದರೆ ಈ ಸೋಂಕುಗಳಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಸರಳವಾಗಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನೀಡುವುದು ಅಪರೂಪವೇ. ಹೆಚ್ಚಿನವರಿಗೆ ಜ್ವರಕ್ಕೊಂದು ಮದ್ದು, ಮೈ ನೋವಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು, ಜಠರ ಶೂಲೆ - ವಾಂತಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅವನ್ನು ತಡೆಯಲೆಂದು ಇನ್ನೆರಡು, ಬ್ಯಾಕ್ಟೀರಿಯಾ ಸೋಂಕಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಪ್ರತಿಜೈವಿಕಗಳು, ಸೂಕ್ತವಾದ ಒಂದು ಪ್ರತಿಜೈವಿಕದ ಬದಲು ಎರಡೆರಡರ ಚೌಚೌ, ಯಕ್ಷಿತ್ತಿನ

ಉರಿಯೂತದಿಂದ ಕಾಮಾಲೆಯಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಮದ್ದು ಅಥವಾ ಬದಲಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ, ಗಂಭೀರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸಿ ಚುಚ್ಚುಮದ್ದುಗಳು, ಮೂರ್ನಾಲ್ಕು ಬಾಟಲಿ ದ್ರವ ಮರುಪೂರಣ, ಅನಗತ್ಯವಾಗಿ ಪ್ಲೇಟಿಟ್ ಮರುಪೂರಣ - ಹೀಗೆ ಹಲಬಗೆಯ, ಸಾವಿರಗಟ್ಟಲೆ ಖರ್ಚಿನ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಒಂದೇ ಒಂದು ಮದ್ದಿನ ಅಗತ್ಯವಿರುವಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ಮದ್ದುಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ಚೌಚೌ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಸುಲಭಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಔಷಧ ಕಂಪನಿಗಳು ಕೈಜೋಡಿಸಿವೆ, ಜಗತ್ತಿನ ಬೇರೆಲ್ಲೂ ಲಭ್ಯವಿಲ್ಲದ ಬೆರಕೆ ಮಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಹೊರತಂದಿವೆ. ಎರಡು ಮೂರು ಬಗೆಯ ಜ್ವರ-ನೋವು-ಉರಿಯೂತ ನಿವಾರಕಗಳ ಬೆರಕೆ; 23 ಪ್ರತಿಜೈವಿಕಗಳ ಬೆರಕೆ; ಜಠರ ಶೂಲೆ ಶಮನಕಗಳ ಜೊತೆ ವಾಂತಿ ನಿರೋಧಕಗಳ ಬೆರಕೆ, ಅವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ನೋವು ನಿವಾರಕಗಳ ಬೆರಕೆ; ಮಧುಮೇಹ, ರಕ್ತದ ಏರೊತ್ತಡ, ಅಧಿಕ ಕೊಲೆಸ್ಟರಾಲ್, ಮೇದಸ್ಸಿನ ಏರಿಕೆ, ಪಾರ್ಶ್ವವಾಯು, ಹೃದಯಾಘಾತ ಇತ್ಯಾದಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಬಳಸುವ ಔಷಧಗಳ ಹಲತರದ ಬೆರಕೆಗಳು - ಹೀಗೆ ಐನೂರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಬಗೆಯ ಬೆರಕೆಗಳು 25000ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಬ್ರಾಂಡ್‌ಗಳಾಗಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯಸೇವೆಗೆ ಲಭ್ಯವಿವೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿರುವ ಔಷಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರನೇ ಒಂದರಷ್ಟು ಇಂಥ ಅವೈಜ್ಞಾನಿಕ, ಅಪಾಯಕಾರಿ ಬೆರಕೆಗಳೇ ಆಗಿವೆ.

ಈ ಬೆರಕೆಗಳಿಂದ ಅನಗತ್ಯವಾಗಿ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ನೀಡುವಂತಾಗುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಚಿಕಿತ್ಸೆಯ ವೆಚ್ಚವೂ ಹಲವು ಪಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ. ಅಡ್ಡ ಪರಿಣಾಮಗಳೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತವೆ, ಹಲತರದ ಗೊಂದಲಗಳಿಗೂ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ, ರೋಗವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಪತ್ತೆಹಚ್ಚದೆ, ಕೇವಲ ಸಂಶಯಗಳ ಆಧಾರದಲ್ಲಿ, ಮೂರ್ನಾಲ್ಕು ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನೀಡುವಂತೆ ವೈದ್ಯರನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ, ವೈದ್ಯರ ವಿವೇಕವನ್ನೂ ವೈಚಾರಿಕತೆಯನ್ನೂ ಕಸಿದುಕೊಂಡು,

